

Ontmoetingen na Pasen

50-dagentijd 2019
Johanneskerk Rotterdam-Lombardijen

1. Thomas – Oog in oog met de wonden van Jezus – Joh 20: 19-31

We zijn gewend aan een lange tijd waarin we naar Pasen toeleven. Maar Pasen vieren we dan maar twee dagen. Maar het is soms moeilijker vanuit Pasen te leven dan er naar toe. Want hoe rijmen we de opstanding van Jezus met ons leven van alle dag?

Als er iemand in de Bijbel is die deze vraag voor ons bij Pasen stelt, is het Thomas wel. Maar als er iemand is die het antwoord op deze vraag belichaamt, dan is het Jezus. Thomas kan het niet geloven als het hem wordt gezegd dat Jezus is opgestaan. Het is onbevattelijk en onvoorstelbaar. Als hij het niet kan zien en voelen, dan zal hij het niet kunnen geloven. Maar wat wil hij zien en voelen? De wonden van Jezus.

Thomas wil deze tekenen zien en voelen omdat hij zeker wil zijn dat het Jezus zelf is. Maar het is eigenlijk opmerkelijk dat Jezus deze tekenen nog draagt. Is Hij niet de opgestane, de overwinnaar van zonde en dood? Is het niet verwonderlijk dat Jezus deze wonden nog bij zich draagt? Sterker nog: dat wij Hem hieraan herkennen?

Als wij ons afvragen: Waarom is er nog zoveel lijden in de mijn leven of deze wereld? Waarom moet is dit meemaken? We voelen ons geloof soms door de vingers glippen en ons vertrouwen wankelen. We zouden het graag voelen en zien dat het waar was.

Dan geeft Jezus ons antwoord in de wonden, die hij nog bij zich draagt. Ja, er is lijden. Er is twijfel. Er is diepe Godverlatenheid. Maar het heeft niet het laatste woord. Midden in ons gebrokenheid staat de levende Heer met een aanbod van leven, genade en hoop.

Zo mogen we Jezus ook herkennen in het Avondmaal: Bij deze maaltijd van overvloed van genade, toekomst, vreugde, vergeving en heelheid ontvangen we de tekenen van zijn gebroken lichaam. In zijn wonden herkennen we de liefde van onze Heer, maar ook het laatste woord in ons bestaan: Jezus leeft. Zodat wij mogen belijden: Mijn Heer, mijn God.

Om nog eens over door te praten:

Vindt u / vind jij het verwonderlijk dat Jezus de wonden van de kruisiging na zijn opstanding - tot op de dag van vandaag - nog bij zich draagt?

Gebed –

Dank U dat we in de wonden van Jezus mogen zien dat U ons bestaan deelt in als zijn gebrokenheid. In ons lijden, maar ook in al onze twijfel en zelf in onze afwijzing van U.

Spreek in ons het Woord dat leven geeft: de zekerheid van Uw aanwezigheid, Uw belofte van leven en toekomst in Jezus.

In beweging –

De zusters van moeder Theresa kunnen hun dag beginnen met de aanbidding van het kruis. Ze laten de werkelijkheid van het lijden van Jezus tot zich doordringen en gaan dan de straat op om Jezus terug te vinden in de lijdende medemens. Zij denken daarbij het aan woord van Jezus: Wat je aan een van hen gedaan hebt, heb je aan Mij gedaan.

Zou u / je zo vanuit de wonden van de opgestane Heer Jezus deze week op zoek kunnen gaan naar mensen die u / jou nodig hebben?

Liturgie – uit “Hij kwam bij ons heel gewoon” (ELB 118)

Zie je de wonden zo diep.

De hand die aard' en hemel schiep,

vergaf de hand die Hem sloeg.

De Man, die onze zonden droeg.

Thuis –

Probeer eens uit te leggen wat het stukje brood en slokje wijn zegt over wat Jezus ons wil geven als wij Hem belijden als onze Heer en God?

Vragen of ideeën?: ds Hans van Dolder – ds@johanneskerk.net